

Warszawa, dnia 22 lipca 2015 r.

Poz. 1013

USTAWA

z dnia 15 maja 2015 r.

**o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi
oraz ustawy o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r.**

Art. 1. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1385, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 4, stanowi podstawę określenia przez fundusz pożyczkowy kwoty pożyczki udzielanej przedsiębiorcy. W przypadku przedsiębiorcy, który przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, podstawę określenia przez fundusz pożyczkowy kwoty pożyczki może stanowić oszacowanie dokonane przez ubezpieczyciela.”;

2) w art. 44 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy podstawą określenia kwoty pożyczki jest oszacowanie, o którym mowa w art. 43 ust. 4 pkt 2 lub 3, lub oszacowanie dokonane przez ubezpieczyciela, o którym mowa w art. 43 ust. 6, do wniosku o udzielenie pożyczki przedsiębiorca dołącza to oszacowanie wraz z dokumentacją, na podstawie której zostało ono dokonane.”;

3) w art. 45 uchyla się ust. 5;

4) w art. 46 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek przedsiębiorcy oraz za zgodą funduszu pożyczkowego, dopuszczalne jest dokonywanie zmian pomiędzy wydatkami finansowanymi ze środków otrzymanej pożyczki.”;

5) w art. 47:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję w sprawie umorzenia pożyczki wydaje fundusz pożyczkowy po dokonaniu kontroli poniesionych przez przedsiębiorcę wydatków. Do decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Fundusz pożyczkowy wydający decyzję w sprawie umorzenia pożyczki jest organem pierwszej instancji.”;

b) w ust. 4:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Odmowa umorzenia pożyczki odpowiednio w całości lub w części następuje.”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku niewykorzystania lub nierozliczenia pożyczki w całości lub w części w sposób oraz w terminach określonych w art. 41 ust. 2 i art. 46;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w przypadku niewykorzystania pożyczki w całości lub w części i niedołączenia do jej rozliczenia potwierdzenia, o którym mowa w art. 47a ust. 2;”;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 1291 oraz z 2014 r. poz. 598.

- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. W decyzji o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części określa się kwotę, do której zapłaty jest obowiązany przedsiębiorca. Kwota ta jest równa sumie nieumorzonej kwoty pożyczki oraz należnych w dniu wydania decyzji odsetek ustawowych, jeżeli są naliczane. Decyzja o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Od decyzji o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części przysługuje przedsiębiorcy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.”
- e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Jeżeli przedsiębiorca wniósł odwołanie, o którym mowa w ust. 5, za okres od dnia jego wniesienia do dnia uprawomocnienia się wydanego w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięcia nie nalicza się odsetek ustawowych.”
- 6) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:
- „Art. 47a. 1. W przypadku niewykorzystania pożyczki w całości lub w części niewykorzystana kwota pożyczki podlega zwrotowi.
2. Do rozliczenia pożyczki, o którym mowa w art. 46 ust. 1, przedsiębiorca dołącza potwierdzenie dokonania wpłaty niewykorzystanej kwoty pożyczki na rachunek bankowy funduszu pożyczkowego. W przypadku niedołączenia tego potwierdzenia przepisy art. 45 ust. 2 stosuje się odpowiednio.
3. Od niewykorzystanej kwoty pożyczki niezwróconej zgodnie z ust. 2 fundusz pożyczkowy nalicza odsetki ustawowe. Odsetki są liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.”

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 87, 211, 218, 396, 539, 774 i 978.

stępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.³⁾), albo pozostawił jedynie przedmioty codziennego użytku domowego;

- 2) przedsiębiorca będący osobą prawną został wykreślony z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 4) przedsiębiorca będący jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną uległ likwidacji;
- 5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

2. Decyzję w sprawie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1, wydaje fundusz pożyczkowy. W przypadku gdy należność funduszu pożyczkowego przekracza 5000 zł, decyzja w sprawie jej umorzenia wymaga zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Do decyzji w sprawie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Od decyzji wydanej przez fundusz pożyczkowy przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. Umorzenie należności funduszu pożyczkowego na podstawie ust. 1 pkt 5 stanowi pomoc dla przedsiębiorcy i jest dokonywane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1).

Art. 49b. Przed wydaniem decyzji o umorzeniu należności funduszu pożyczkowego na podstawie art. 49a ust. 1 pkt 5 fundusz pożyczkowy jest obowiązany wystąpić do przedsiębiorcy o przedłożenie dokumentacji, o której mowa w art. 37 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.⁴⁾.”;

10) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. Spłata, o której mowa w art. 47 ust. 3 i art. 49 ust. 3, oraz zwrot, o którym mowa w art. 47a ust. 1 i art. 49 ust. 2 i 4, są dokonywane na rachunek bankowy funduszu pożyczkowego.”;

11) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. Do należności funduszu pożyczkowego z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczki lub jej części, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. Do dochodzenia należności funduszu pożyczkowego z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczki lub jej części stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

12) w art. 53 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 i ust. 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r. (Dz. U. Nr 148, poz. 992) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 13 dodaje się art. 13a i art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Należności funduszu pożyczkowego z tytułu niespłaconych lub niezwróconych pożyczek mogą zostać umorzone w całości lub w części, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca będący osobą fizyczną zmarł, nie pozostawiając żadnego majątku albo majątek pozostawiony nie podlega egzekucji na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.⁵⁾) lub ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁶⁾), albo pozostawił jedynie przedmioty codziennego użytku domowego;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539 i 978.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 87, 211, 218, 396, 539, 774 i 978.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539 i 978.

- 2) przedsiębiorca będący osobą prawną został wykreślony z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 4) przedsiębiorca będący jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną uległ likwidacji;
- 5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

2. Decyzję w sprawie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1, wydaje fundusz pożyczkowy. W przypadku gdy należność funduszu pożyczkowego przekracza 5000 zł, decyzja w sprawie jej umorzenia wymaga zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Do decyzji w sprawie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁷⁾). Od decyzji wydanej przez fundusz pożyczkowy przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. Umorzenie należności funduszu pożyczkowego na podstawie ust. 1 pkt 5 stanowi pomoc dla przedsiębiorcy i jest dokonywane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1).

Art. 13b. Przed wydaniem decyzji o umorzeniu należności funduszu pożyczkowego na podstawie art. 13a ust. 1 pkt 5 fundusz pożyczkowy jest obowiązany wystąpić do przedsiębiorcy o przedłożenie dokumentacji, o której mowa w art. 37 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.⁸⁾.”;

- 2) po art. 14 dodaje się art. 14a i art. 14b w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Do należności funduszu pożyczkowego z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczki lub jej części, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, 699 i 978).

2. Do dochodzenia należności funduszu pożyczkowego z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczki lub jej części, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 14b. 1. Zobowiązanie przedsiębiorcy do spłaty lub zwrotu pożyczki w całości lub w części przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym pożyczka powinna zostać spłacona lub w którym powinien nastąpić zwrot pożyczki.

2. Bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu z dniem:

- 1) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję wydaną w trybie art. 11 ust. 5;
- 2) wszczęcia administracyjnego postępowania egzekucyjnego, mającego na celu egzekucję należności funduszu pożyczkowego.”.

Art. 3. Do pożyczek udzielonych, na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. 1. Przedsiębiorca, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył rozliczenie, o którym mowa w art. 46 ustawy zmienianej w art. 1, i w stosunku do którego do tego dnia nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 47 ust. 2 tej ustawy, może złożyć do funduszu pożyczkowego wybranego zgodnie z art. 51–54 ustawy zmienianej w art. 1 nowe rozliczenie, z zastosowaniem art. 46 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, zwane dalej „nowym rozliczeniem”.

2. Fundusz pożyczkowy obowiązany jest do powiadomienia przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, w terminie 10 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, o możliwości złożenia nowego rozliczenia. Nowe rozliczenie przedsiębiorca składa w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu powiadomienia. Złożenie przez przedsiębiorcę nowego rozliczenia jest równoznaczne ze złożeniem przez niego wniosku, o którym mowa w art. 46 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1.

3. Przedsiębiorca, który nie zamierza składać nowego rozliczenia, może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zawiadomić pisemnie fundusz pożyczkowy, iż nie będzie składał nowego rozliczenia.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

4. W przypadku złożenia przez przedsiębiorcę, w terminie, o którym mowa w ust. 2, nowego rozliczenia, bieg terminu na wydanie decyzji, o której mowa w art. 47 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczyna się od nowa i jest liczony od dnia otrzymania przez fundusz pożyczkowy nowego rozliczenia.

5. W przypadku niezłożenia przez przedsiębiorcę, w terminie, o którym mowa w ust. 2, nowego rozliczenia, do terminu na wydanie decyzji, o której mowa w art. 47 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, nie wlicza się okresu od dnia doręczenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, do dnia dokonania przez przedsiębiorcę zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, lub upływu terminu na jego dokonanie.

Art. 5. Weksle in blanco, przyjęte przez fundusze pożyczkowe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie art. 45 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, są zwracane przedsiębiorcom, w terminie 15 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Fundusz pożyczkowy dokonuje zwrotu weksła przesyłką poleconą, za zwrotnym pokwitowaniem odbioru, wysyłając wraz z wekslem pisemną informację o jego zwrocie.

Art. 6. 1. Do pożyczek udzielonych, na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie zostały do tego dnia rozliczone, zwrócone lub spłacone, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Należności funduszy pożyczkowych z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczek powstałe, na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są dochodzone lub egzekwowane w trybie przepisów o postępowaniu cywilnym, są w tym trybie dochodzone lub egzekwowane także po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. 1. W przypadku pożyczek udzielonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, które powinny zostać spłacone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub których zwrot powinien nastąpić przed tym dniem, i w przypadku których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie nastąpiło przedawnienie roszczeń o ich spłatę lub zwrot, bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 14b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis art. 14b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się także, gdy zdarzenia, o których mowa w tym przepisie, wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostało wszczęte, w trybie przepisów o postępowaniu cywilnym, postępowanie mające na celu dochodzenie lub egzekwowanie należności funduszu pożyczkowego, powstałych na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, bieg terminu przedawnienia należności dochodzonych lub egzekwowanych w tym postępowaniu ulega zawieszeniu z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*